V. évfolyam. Pécs, 1877 január 20-án. 3-ik szám.

Előfizetési dij:
Postán vagy Pécsett házhoz küldve: egész évre 5 ft., félévre 2 frt. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 15 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeresk. (Széchényi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenéséért 8 kr. többszöri megjelenésnél árleengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg dij fizetendő. A nyilt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési dij előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:
Ferenciek utcza 22. sz. I emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városházi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztl Károly úr könyvkötő üzletében, Király utcza (nemzeti casinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
Taizs Mihály nyomdájában
Majláth-tér 22. szám alatt.

Válságok.

Mire soraink megjelennek, a török fővárosban utolsó jelenetét adják az europai konferentiának gúnyolt szembekötősdi komédiának, azontul nem a legravaszabbnak egyedül, hanem inkább az erősebbnek a lelkesedéssel kitartónak jut ki a dicsőség pálmája.

A konferentia szó- és jegyzékharcában a török diplomatia határozott fölényt vivott ki a — külszinre egyetértő hat nagyhatalmasság erősbitett diplomatiája felett, az alkotmány kihirdetésével adott sakkhuzás egy csapással leverte az europai ármányokat, most már joggal követelheti az egész müvelt világtól, hogy engedtessék a török kormánynak elegendő idő, melyben idegen beavatkozás nélkül az alkotmányos életre térhessen, annak intézményeit megfontolva egyenként berendezhesse, mert erre béke, több évi béke kell, a hatalmak minden további erőltetése nem egyéb, mind vad erőszak és jogtalan beavatkozás.

Minő szerepet vállalandnak az europai hatalmak ezentul a közel jövő megfejtendi, annyi bizonyosnak látszik, hogy az angol diplomaták Konstantin városában kétszinű szerepre vállalkoztak, talán azért, hogy a török barátságnak, — eshetőleg tettleges hadisegélynek nagyobb árt szabhassanak, ez illik a kiválóan kalmár nátióhoz, de annyi bizonyos, hogy orosz győzelem és a kelet kulcsának veszélyeztetése esetében veszteg nem maradand.

Mig a keleti válságból lassan nagy események fejlődnek, addig a subventió emlőjén hizó fé hivatalosaink nagy hűhót csapnak egy állitólagos bankválságról, rendkivüli veszélyesnek tüntetvén fel a helyzetet, összevissza hadarván a könynyenhivő közönségnek naponként a badarságok, nagyszavu semmiségek oly tömkelegét, mely tettleg nem érdemli meg a nyomdafestékét melyet azok visszaadásával pazarolnánk. — A vége ugy sem lesz más, mint a miben már ugy is megállapodtak, t. i. hogy a hajthatatlan Tisza ismét meghajlik és feláldozza az összbirodalom t. i. az osztrák pénznadályok — érdekében hazánk életérdekeit.

Mindkét válságra jutott ügyben több mint egy éve, hogy nézeteinket nyilvánitottuk, sok részletben oly időben, midőn a fővárosi sajtó még mélyen hallgatott felőlük, azon elégtételt nyertük, hogy azokat nagy részben a bekövetkezett események helyeseknek lenni beigazolták, de a mennyiben még az események addig nem haladtak és még a jövő méhében rejtvék is a következmények, előttünk fekszenek europai tekintélynek elismert nagy hazánkfia Kossuth Lajosnak nézet nyilvánulásai mindkét irányban és ezek megnyugtatnak minket arról, hogy helyes úton haladtunk, midőn nem az áramlat által hagytuk magunkat vitetni akkor, midőn ugy a keleti kérdés, mint hazánk két főfontosságu életérdeke: a vám és banküg megoldása jutott napirendre.

A keleten reményljük, hogy az alkotmányban ujra született Ottomán nemzet lelkes hadserege visszaverendi az éjszaki zsarnok félmilliónyi barbár hordáit, hogy a mint egykor fenyegette a kereszténységet, ugy most megmentendi Europa szabadságát és civilizatióját az orosz zsarnokságtól és elbutulástól, — sajnos hogy nincs reményünk ahoz, mikép a Tisza-kormány valami üdvöset hozzon elő a szülemlő hegyből, mi bizony csak egy kis egérkét várunk onnan, adja isten, hogy csalódjunk.

Kossuth levele a ceglédiekhez.

Kossuth Lajos Cegléden történt megválasztása alkalmából a következő levelet intézte Nyujtó Pálhoz, a ceglédi választó-kerület választási elnökéhez:

Collegno (al Baracconne) Italia
Január 5-én 1877.

Tisztelt elnök ur!

Volt szerencsém venni dec. 27-ről kelt táviratát, melylyel értesiteni méltóztatott, hogy a ceglédi választó-kerület országgyülési képviselőjévé egyhangulag én lettem megválasztva.

Mindig a legmélyebb hálára érzem magamat kötelezettnek, valahányszor engem, a több mint egy negyedszázad óta tőlük elszakitottat, bizalmukkal, jó indulatuk kegyével vigasztalnak meg hazámfiai, kiket én, közös édes anyánknak, a hazának egyik igénytelen, de hü gyermeke testvérileg szeretni soha meg nem szünök.

Kérem is tisztelt elnök urat, méltóztassék hálaérzetem kifejezését a ceglédi választóknak tudomásukra juttatni.

Azomban tudva van országszerte, hogy hazánk államéletének alap feltételei felől én oly meggyőződést táplálok, mely engem, ki jó lélekkel vallott meggyőződésemet meg nem tagadhatom, s megtagadni soha nem is fogom: eltilt attól, hogy a létező viszonyok közt képviselői tisztet vállalhassak. — Én nem is gondolhatom, hogy tisztelt választóim azt várták volna, vagy várnák tőlem, hogy a választást elfogadom.

E választásnak nem személyes, hanem tisztán határozottan politikai értelme van. — Hogy mi legyen ez? annak világos magyarázatát birom azon levélben, melyet dec. 25-ről többen a választók közül hozzám intéztek, s melyben a következőket olvasom:

„Felhasználjuk az első alkalmat arra, hogy a magyar nemzet közvéleményének egy ujabb nyilvánulása által azon politika mellett tüntessünk, melyet Ön, s vele az egész nemzet a keleti kérdésben magáénak vall. Ezen ok inditott bennünket, hogy az Ön nevét tüzzük zászlóinkra most, midőn uj országgyülési képviselő választására hivatunk fel."

Ez világos és határozott értelmezés. A dec. 25-kén irott levél természetesen csak a választás után juthatott kezemhez, máskülönben szabadságot vettem volna magamnak megkérni Cegléd választó polgárait, találjanak politikai nézeteinknek — minden bizonynyal kivánatos — kitüntetésére más oly módot, mely nem vonta volna maga után azon sajnos következést, hogy Cegléd képviselői széke a jelen válságos viszonyok közt egy ujabb választásig üresen marad.

Ilyen mód volt volna például: egy kérvény benyujtása a képviselőházhoz, hogy méltóztassék alkotmányos hatóságát a kérelmezők nézeteinek megfelelő politika érvényesitésére felhasználni. Továbbá e kérvénynek Pestmegyéhez is azon kéréssel benyujtása, hogy azt maga is pártolja, s pártolására az ország többi törvényhatóságait is felszólitsa, melyeknek e végzetterhes kérdésben halgatása, egy ujabb igen szomoru bizonysága annak, hogy menynyire ki lett irtva minden vitalitási szikra a nemzetélet ama megbecsülhetlen szervéből, melynek neve: megyei intézmény.

Én ezt a módot ajánlottam volna mint célszerübbet s foganatosabbat is.

Azonban a választott mód e másikat nem zárja ki, s nekem mint hazafinak, a fenforgó sulyos körülményekből származott aggodalmaim között nyugasztalásul szolgál az: hogy hazánknak minden pártszemponti felfogáson felülálló létérdekeire alapitott nézeteimet, pártkülönbség nélkül egyhangulag helyeselve látom egy ily nagy magyar város által, melyet a nemzetélet történelmi mozzatainál tekintélyes tényezőnek ismerünk.

Kapcsolatban külömböző oldalról hallatott nyilatkozatokkal, melyek közt örömömre szolgált Somssich Pál képviselő urnak nem régiben a képviselőházban kifejezett szintoly bölcs, mint hazafias nézeteit olvashatni; Cegléd városa nyilatkozatának kétségtelenül megvan a maga nyomatéka.

És én, tekintve a magyar időszaki sajtó által a keleti kérdésben pártkülönbség nélkül elfoglalt s feltartott állást, tekintve a közvéleménynek minden oldalról összhangzó nyilatkozatait, és tekintve azt is, hogy minő fogadtatásban részesült az én nézeteimnek nyilvánosságra hozatala, még azon oldalról is, melyről különben csak ellenszenvvel, gúnynyal, megtámadásokkal szoktam találkozni: nem tarthatom alkalomszerütlennek kifejezést adni azon óhajomnak, hogy bár kellőleg fontolóra vennék a döntő körökben azt: hogy oly kérdéseknél, melyeknek mérlegében a jövendő létérdeke méretik, mindenek előtt és mindenek felett a népérzelemmel számolni nagyon tanácsos; mert minden politika, mely ezzel ellentétben áll, okvetlen bukásra vezet. Igaz, a népek nagyon türelmesek, s a magyar különösen az. Talán ennek tudata teszi néha tulbizakodottakká a hatalmakat. Azt gondolják, a mienk a „paranes" szava, a nép talán zug, talán morog, de végre is engedelmeskedik, s nekünk ez elég. Nem akarom feszegetni, ha nincs-e oly vonal, melynél az önfeltartás ösztöne a legtürelmesebb nép engedelmességének is határt szab. Midőn engedelmeskedni annyi, mint a hazát megölni, a történelem azt mutatja, hogy a népek meg szokták kisérleni, ha nem lehet-e a megölettetést kikerülni, mert végre is ilyenkor még a meghiusult kisérlet sem hozhat a nemzetre végeredményben nagyobb állandó bajt, mint az engedelmesség hozott volna. — Számitás dolga az egész. Hanem ezt nem feszegetem. De arra igen is helyén látom figyelmeztetni, hogy vannak helyzetek, midőn maga a rideg engedelmesség nem ad sikert. — 1859-ben is parancsoltak, és parancsoltak 66-ban is korlátlan hatalommal, feszélyeztlenül, — és volt engedelmesség is, a mennyit csak parancsolhattak. Hanem az anyák, a nép leányai azt kiálták utána a harcba vitt hadfinak: „aztán kéznél tartsd a fehér zsebkendődet!" És ez a pár szó elvezette a „parancsot" Solferinóhoz, Szadovához! Mire való a történelem, ha nem tanulságnak?

Bizony bizony mondom, ha a „traditiók" tévcsábjai a „parancsot" az orosz vontató köteléhez csatolnák: az a magyar nemzet részéről legfölebb is csak amolyan „fehér zsebkendős" engedelmességre számithatna. Legfölebb is. Mig ha — mit ne adjon Isten — az orosz hatalmi tulsúly terjeszkedését békés után (más egyebek közt Romániának europailag garantirozott semlegességü keleti Belgiummá alakitásával) elháritani nem sikerülne, s a kérlelhetlen szükség a fegyver itéletét tenné kénytelenséggé, a magyar anyáknak honszerelemtől lángoló hős fiai nem tehér zsebkendőt lobogtatnának szuronyaikról, hanem a „Hazádnak rendületlenül"-t énekelve „balance"-ba fogott fegyverrel mennének neki diadalmasan, mert rendületlenül, a halált okádó ütegek keresztüzének — — a mint Szolnoknál tevék.

Pedig végre is a monarchia minden országai és tartományai közt a „legcompactabb" erő még is csak Magyarország. Jó lesz ezt megfontolni.

Hanem az mindenesetre bizonyos, hogy midőn ily válsággal áll szemben a monarchia, a minő most kelet felől fenyegeti, a kormányzati mesterségnek nem lehet sürgősb, nem életbevágóbb feladata annál, hogy a monarchia két fele közt villongó viszályokat elenyésztesse miszerint a „viribus unitis" cselekvés a lehető legnagyobb belterjes erőre emeltethessék. Mert 36 millió alattvalónak uralkodója bizony „nagy hatalom," ha trónját népeinek elégedése s a közszellemnek egy érzelembe összeforrása veszi körül; de ha népei, (melyek hiában a „Knout" alul bizony már mind kinőttek) egymással viszálkodásban élnek, mert érdekeik kölcsönösen összekoccanásba hozatnak, hát akkor hiszen lehet „nagy hatalmasdit" játszani, de „nagy hatalom"-nak lenni bizony nem lehet, sem Európa tanácsaiban sem a harctéren. — Az itélet oda megyen ki, hogy a kinek háznépe saját magával villongásban él, az barátnak bizonytalan, ellenségnek nem félemletes.

Amde a viszálkodások elenyésztetését mondottam nem eltakargatását. Ez semmit sem ér. Olyan, mint mikor a szolgáló hamut szór este a parázsra. Reggel izzónak találja. Vagy a ki ugy vél a kigyótól szabadulni, hogy a gyepü alá kergeti. — Előjön és mar. Hiszen „okkal móddal" mindent keresztül lehet kergetni a törvényhozáson Bécsben és Budapesten is. Hanem ez csak „hamu" csak „gyepü". A parázst nem oltja ki, a kigyót nem öli meg. — A nép érzelmén mit sem változtat. — Válságok idején nem az a fődolog, hogy a parlamentek valamit határozzanak, hanem az, hogy olyat határozzanak, a miben a népek innen is, tul is a Lajtán megnyugvást találhatnak, mert érdekeiknek megfelel.

A viszályt csak a viszály forrásának kiszáritásával lehet elháritani.

Hát lássuk „quo fonte derivata clades in patriam populumque fluxit." Lássuk a forrást.

Deák Ferenc halála alkalmából irott levelemben azt mondottam: ne kérdezzük ravatala felett, hogy szabad volt-e azt, a mit feladott, azért, a mit nyerni vélt, feláldozni? hanem nézzük csak azt: vajjon elérte-e azt a célt, a melyet magának kitüzött, a melyért oly sokat áldozott? elérte-e azt, hogy viszály ne legyen Ausztria s Magyarország közt?

Boldog isten! hiszen már csak a bankkérdés is (nagyon fontos kérdés, mint hazánkra mind Ausztriára, az bizonyos, de végre is, bankkérdés) oly indulat-vihart költött fel a két „örökre kiengesztelt szövetséges jó barát" közt, hogy mérgesebb akár a török s orosz közt sem lehet. Rablóknak, fosztogatóknak nevezik egymást: vérszopó piócáknak, kik egymás vérén táplálkoznak.

Pedig, (hogy jogról, melynek megsértése magát előbb-utóbb mindig megbünteti, s hogy magasb állam-életi érdekekről ne is szóljak) ez mindig, de mindig igy lesz, valahányszor egy-egy zseb-kérdés fordul elő; mindig igy lesz, mert cáfolhatlan igazságot irt le európai hirü államgazdánk Horn Ede, midőn ezeket irta: „Ausztria és Magyarország két külön gazdasági egészet képez külön érdekekkel, külön viszonyokkal, külön irányiatokkal."

Ez tagadhatlan tény, melyet dissimulálni hiba való törekvés, mert minden közgazdászati kérdésnél utat tör magának az életbe.

S mert tény, hát ugyan miként lehetett arról ábrándozni, hogy Ausztria s Magyarország közt viszály nem lesz, ha ez különböző érdekü, különböző viszonyu, különböző irányiatu két külön gazdasági egész, ugyanazon egy kereskedelmi politika, ugyanazon egy jegybanktársaság monopoliuma, ugyanazon egy közgazdászati rendszer keretébe erőszakoltatik?

Miként lehetett be nem látni, hogy két ily külön gazdasági egész egy vámterületbe össze nem füzethetik a nélkül, hogy egyiknek vagy másiknak, sőt mind a kettőnek érdekei érzékenyen ne sértessenek? Hisz ez gondolatnak is merő őrültség, mint Mudrony képviselő helyesen megjegyezte Szegeden. — S azt mondám: „mind a kettőnek", mert annak a bizonyos kecske is jollakjék, káposzta is épen maradjon mesterkélésnek, mit kölcsönös temperamentumnak neveznek, soha, de soha sem lehet más eredménye, mint az, hogy mind a két félnek fájdalmat okoz, s egyiket sem nyugtatja meg. — Ausztriának drága magyar kenyér, Magyarországnak drága osztrák iparcikk: s mind a kettőnek financialis nyomoruság, és pangó kereskedés — aztán legyen „béke" közöttük! — Uram bocsáss!

Miként lehetett be nem látni, hogy a két külön gazdasági egész, ugyanazon egy közvetett adózási sajtóba nem préselhető a nélkül, hogy mind a kettő ne szenvedjen?

Miként lehetett arról álmodni, hogy a külön két gazdasági egész hitel szügségletei ugyanazon egy bank utján elláthatók? mikor már magában az egy-bank eszméjében kikerülhetlenül benne fekszik az a fatalis kényszerüség, hogy a mit az egyik fél kap, az a másik fél szükségeinek fedezésétől vonatik el.

Ezek mind merő lehetetlenségek, s mennyit lehetne még mondanom, a mi mind onnan származik, hogy e szerencsétlen rendszer miatt egyik fél sincs azon helyzetben, hogy közgazdászati háztartását, finánciát, adózási rendszerét, kereskedelmi politikáját saját érdekeinek kivánalmai szerint rendezhesse be.

Aztán ne legyen kölcsönös gyülöletesség, ne legyen örökös viszály Ausztria és Magyarország közt! Hiszen egyéb sem lehet, mint viszály. Ha a közösügyes terheket kell megosztani, Magyarország azt mondja: én nem birom a reám mért terhet, Ausztria meg azt mondja: Nem oda Buda! paritásunk van a delegációkban, hát viseld a paritást a terhekben is. És milliók torkával kiáltja: „Keine Mehrbelastung. És mind a kettő védi indulatosan a maga álláspontját. De hát el lesz a viszály háritva, ha a kormányzati „bölcseség" akár egyiknek akár másiknak ad igazat, vagy hagyva a dolgot a mint van, mind a kettőt felboszantja? Ha közös vámtarifáról van szó, az osztrák ipar természetesen magas védvámok által kiván külföldi verseny ellen fedezve lenni a magyar piacon; a magyar meg azt mondja, hát még sem eléggé élődtél rajtam te fosztogató: még sem eléggé szivtad véremet te nádaly! — és éljen a kiengesztelő 1867-ki bölcseség! — Ha bankról van szó, a rendszer tatalis logicája oda tereli a kormányokat, hogy egy bankból akarják ellátni a két különgazdasági egész hitelszükségletet. Tehát repartiálni kell kettő között, a mit az egy-bank nyujthat. És mi a kikerülhetlen következés? az, hogy mind a két fél sokalja azt a mit a másik kap, és kevesli, a mit maga kap, és nehezteli a befolyást, melyek a másik igényel. — És ez igy megyen, és igy fog menni, mert máskép nem is mehet, mindig és mindenben. — És a szerencsétlen rendszer egy kiapad hatatlan forrása az örökös viszálynak.

Megmondjam-e, hogy hova fog ez vezetni, ha a hatalom nem okul a tapasztaláson, s nem tér vissza az okszerü történelmi alapra, a mig nem késő? — Én nem negélyzem a jóst, s nem is akarom senki loyalitását gyanusitani; hanem megtanultam felismerni az örök törvényhozó ujját a történelemben; a ki meghozta a törvényt: „ilyen okra, ilyen okozat" s ezzel logicai összefüggést hozott be az események láncolatába. — A dolog végső vége az lesz, hogy az osztrák elmegyen németnek, a szláv elmegyen oroszuak, — Magyarország pedig miután koldus iszákot hordott, elmegyen az enyészetbe.

Hja! ha azok az üres nagyszavak nem volnának, melyeknek kongása miatt nem hallják a csepphullást, a mely sziklát váj. — „Birodalmi egység!" — És ugyan mi tényleg ez a „pangó elmbalom?" — Kifelé impotentia: mert bent „Domus in se ipsam divisa," a miről meg vagyon irva, hogy „desolabitur."

A 67-ki rendszer viszálkodás forrása Ausztria s Magyarország közt: viszályt csak a viszály forrásának bedugásával lehet elháritani.

És mert most a viszály különösen a bankkérdés körül forog, legyen nekem szabad elmondanom, hogy hol van e viszály fészke s mi az egyedüli lehetséges mód azt megszüntetni.

A kormánynak bámulatosan sikerült egy olyan tervet gondolni ki, a mely senkinek sem tetszik sem a Jordánon innen, sem a Jordánon tul. Magyarországon egy hang sem emelkedett, mely azt jónak vallotta volna. Még védelmezői is bevallják, hogy az irtózatos áldozatokba kerül. Még a budapesti kereskedelmi kamara (még az is!) csak nagyon savanyu képpel resignálta reá magát, hogy elfogadja. Ausztriában pedig senkinek sem kell, senkinek. Még magának a törvényesitendő monopoliummal megkinált osztrák banknak sem.

Hogy ennek miért nem kell? ahhoz semmi közöm. Nem vagyok részvényese. Nekem a bankkérdés nem „dividenda"-kérdés. S gondolom, a nemzetnél sem ez a tekintet lehet mérvadó.

De miért nem kell sem osztráknak sem magyarnak?

Azért, mert a két miniszterium azt vette fel alapul, hogy lakjék jól 12 ember egy oly tál paprikásból, a mely hat embernek is csak szüken elég.

Az osztrák nemzeti bank, vagy hozzá hasonló bármely társulat nem képes az osztrák-magyar államcomplexum hitelszükségleteinek megfelelni.

90 millió alaptőke (legnagyobb részben depreciált ezüstben) árfolyam szerint kevesebb mint a mennyivel a kis Piemont bankja bir, melyhez még más négy vagy öt bankot kellett hozzá adni, hogy a csak 25 millió lakosu Olaszországnak elég lehessen: 136 millió érctedezet, mely csak épen arra elég, hogy a bank azon adósságát (jegyeit) mely nem hitelezésképen forog a közönség kezén, fedezze, ugy hogy az a mi hitelezéskép forog a közönség kezén (kivéve a devisekre adott 12 milliót) bankszerü fedezettel igen, de érctedezettel épen nem bir; — kerekszámmal v. 300 millió adósság (bankjegyforgalom,) melynek arany disagiója 20%, mig a szintugy kényszerforgalmu olasz bankjegyé csak 9—10% és a 300 millió bankjegyből csak 140—177 millió olyan, a mi a közönség hitelszükségleteinek ellátására forditható.

Hát egy ily jegybank láthassa el egy oly államcomplexum hitel-szükségleteit, melynek 36 millió lakosa van, kik több mint 360 millió adót fizetnek, melynek adóssági milliárdokra mennek, külkereskedelmi forgalma 800 millió körül jár, a monarchia két fele közti forgalma majd ismét annyi, s melynek mezőgazdasági, ipar és belkereskedelmi hitelszükségletei kiszámithatlanok?

Egy ily jegybankkal érhesse be egy ily államcomplexum? képtelenség azt csak gondolni is. — Hat emberre való étel, tizenkét embernek!

S mert a 12 ember „par force" erre a szük elemosinára szándékoltatik szoritatni, hát lehet-e csodálni, hogy az osztrákok e koplaltató vendégségnél maguknak minél tágabb rendelkezési szabadságot követelnek? Természetes ez. Hisz az övék, nem magyar bank az, hanem „Oesterreichische Nationalbank." Igen, de ha ez az ő természetes követelésük elfogadtatik, Magyarország koplalni fog. Hát a józan ész nevében kérdem, miként lehet egy ily absurd alaphoz ragaszkodni, melyen mind a két fél érdekeinek kielégitése mathematikai lehetetlenség.

A kormány ragaszkodik. Azt mondja, ebből a szük elemosinából te osztrák kapsz két kanállal, te magyar három kanállal,

Ere a magyar azt mondja: ez a három kanál az én hitel-éhgyomromban meg sem kotyvan. Az osztrák meg azt feleli, ha te ebből a szük közös tálból, az én szám elől csak három kanállal is elveszel, én éhen maradok.

Mind a kettőnek igaza van. A magyarnak is kevés a 30%, az osztráknak is kevés a 70%.

A magyarnak is kevés a 30%. Mert: hogy az, a mit Magyarország ekkorig kapott, hitelszükségleteinek csak a legtávolabbról sem felel meg, azt elég tisztán bebizonyitja az általános panasz, a vidék általános ellátatlansága, a pénzszükség, a hallatlan mérvü kamatláb, a rettenetes uzsora, az ipar szánalmas nyomorusága, a kereskedés pangása, az általános nyomor. — Kérdés: mennyivel javitna a helyzeten a 30%? A „Hon" államgazdászati rovatának vezetője (ki pedig gondolom képviselő is) kiszámitotta, hogy 29—30 millióval — ez bizony távolról sem volna elég, de még is valami volna, ha igaz volna. De nem igaz! Im e számitása szóról szóra: 290 millió bankjegy van kibocsátva (akkor annyi volt), ebből levonva a 80 millió államadósságot marad 210 millió a bank birtokában. A 30-as arány szerint jutna Magyarországra 64 millió, kapott csak 34 milliót. Helyzet javulás 29 millió. — Igen de ez az arithmetica abban a kis (?) hibában szenved, hogy a bank adósságát a bank birtokának veszi. A 210 millió a bank adóssága, azzal ő tartozik a közönségnek; a közönség viszont neki nem 210 millióval, hanem csak annyival tartozik, a mennyi hitelezésképen lett kibocsátva, s mint ilyen visszakerül a bank birtokába. Csak ez a bank birtoka. Pedig az milliókra és milliókra megyen, a mi nem hitelezésképen (jegykészitésre, épitkezésre, házbérekre, üzleti költségekre, dividendákra sat.) ment ki a bank kezeiből, tehát a bank birtokában nincs. Ilyen nemhitelezésképen kibocsátott bankjegy pl. a szeptemberi kimutatás szerint 64½ millió volt forgalomban, mig a hitelezhető s valóban hitelezett összeg csak 145½ milliót tett. — Ez szolgál a repartitió basisául, nem a 210 millió. S ebből egész praecisióval számitva a 30% arány szerint Magyarországra jutott volna: 43.694, 214 frt. 30 kr. — Kapott 37.443,409 frtot, tehát a 30% arány szerint az egész helyzet-javulás tenne 6.250,805 frt 30. Magának Budapestnek is csak nyomorult helyzet-javulás. A „Hon" államgazdásza 23 milliót tévedett. — Tanulság: hogy Magyarországnak igaza van, hogy a 30%-kot keveseli.

De Ausztriának is igaza van, hogy a 70%-kot keveseli: mert ámbár ekkorig Magyarország nem kapott 30%-kot, még is az egész osztrák császárságnak, Bécset kivéve, a szeptemberi kimutatás szerint csak 43 millió, az októberi (rendkivülileg magas) kimutatás szerint 51 millió jutott (csak 11 millióval több mint a kevesebb népességü Magyarországnak), első esetben 21, a másodikban 32 millióval kevesebb mint magának Bécsnek. Már ki merné azt állitani, hogy az osztrák császárság Bécsen kivüli összes munkás tevékeny népessége, fejlett iparával, s terjedt kereskedésével ily nyomorult hitel-ellátással beérhesse: vagy plane, hogy annak még reductiójában is megnyugodhassék.

Hiában, a számok kérlelhetlenek. Bécset igenis mindig el fogja látni ez a bank. Ez a situatióban fekszik. Ott van részvényeseinek nagy többsége, mely Tisza Kálmán ur terve szerint a budapesti directiót is választaná: ott székelne a „központi orgánum," mely a kamatlábot, a lombardirozandó értékpapirokat, a reájok adandó kölesön mérvét, az üzlet kitágitását, vagy megszoritását, az üzletágak közti arányt, a jegytartalék szaporitását vagy kevesbitését, szóval mindent a mi normativ, a mi lényeges, elhatározná. Igen, — Bécs elláttatnék, de hogy az osztrák császárság is, Magyarország is elláttathassék, az lehetetlen.

De a miniszterek, ugy látszik, nem értek reá tanulmányozni a kérdés számtani oldalát. Még mindig abban törik fejüket, hogy igy vagy amugy csak lakjék jól a 12 ember a 6 emberre sem bő ebéddel.

Hiszen kifőzhetnek valamit, a mit okkal móddal a két törvényhozáson keresztül hajthatnak. De a hatalom fontolja meg, hogy ez nem fogja a kedélyeket megnyugtatni sem imitt sem amott. Most pedig ez a legfőbb feladat.

Ennek a kérdésnek csak egyetlen egy megoldási módja van.

Hagyassék meg az osztrák nemzeti bank egészen Ausztriának. Szüksége van reá. Ne kivánjon Magyarország Ausztria hitelszükségeinek ellátásától egy fillért is elvonni.

És állitson fel Magyarország magának önálló jegybankot, vagy inkább jegybankokat; mert erre nézve gróf Lónyayval (Bankügy) tökéletesen egyetértek. Javaslata helyes, gyakorlatias és nehézség nélkül kivihető, mint általában, a mit az osztrák banknak infeudálása ellen, a magyar bank-rendszer mellett, s a felhozni szokott nehézségek megcáfolására felhoz, ha nem is kimeritő, de alapos és nagyon figyelemre méltó.

Amott az osztrák bank, imitt a magyar bankok két külön téren müködve, nem hogy ellenségei lehetnének egymásnak, de sőt kölesönös támaszai lesznek. Ezt mutatja az élet a világon mindenütt. És áldás forrásai lesznek Ausztriára is Magyarországra is. És szent lesz a béke közöttük e kérdésben.

Értik is ezt Ausztriában igen jól. A jeles „Öster. Oekon." határozottan kimondta septemberben, hogy: nagy előny lenne, ha két teljesen független bankot nyerne a monarchia két fele.

Sőt még az alsó ausztriai alkotmányhü párt is kimondta Bécsujhelyen, hogy egy teljesen elkülönitett önálló magyar bank felállitása még Ausztria érdekei szempontjából is többet ér, mint a miniszteri tervezet; és kimondták, hogy nem bánják, ha az osztrák nemzeti bank hatásköre kizárólag Ausztriára lesz szoritva.

Magyar kormány-lapok nehézségeket hoztak fel az önálló magyar bank ellen, de azokat nem csak gr. Lónyay cáfolta meg, hanem a mióta a viszály kitört, ők magok is megcáfolták.

Bevallják, hogy azok tulajdonkép nem is nehézségek, hanem csak legyőzhető alkalmatlanságok. És ugy is van. Minden változás alkalmatlansággal jár. Még az uj ruha is. De azért adott isten értelmet az embernek, hogy megfontolja, több-e a haszon a változásban, mint a kár az alkalmatlanságban; s ha a mérleg a hasznot infinite nagyobbnak mutatja, ne dobja ki a hasznot az ablakon, csak azért, hogy a mulékony alkalmatlanságot kikerülje. Itt ilyen az eset. Ha az önálló magyar jegybank, vagy bankok tömérdek áldásai közül csak azt az egyet tekintem is, hogy a kamatlábot leszállitaná, s az uzsorát lefegyverezné, lehetetlen a haza elleni véteknek nem tartanom, ha a viszály megszüntetésének ezen egyedül lehetséges módja foganatba nem vétetik.

Hanem Tisza Kálmán ur, még a bankkérdésnél is, az összetartozandóság tekintetét emlegeti.

Különös! az osztrák „alkotmányhü" párt nem talál semmi összetartozandóságot a bankkérdésben, sőt gr. Lónyay sem, a ki pedig az „összetartozandóság" egyik fatalis kovácsa volt, — Tisza Kálmán ur, a ki annak ellenzője volt, s ki „elveit nem adta fel," ő már talál.

Thiers minap e kérdésre: mi a különbség az ellenzéki s kormányi álláspont közt? ekként felelt: a mig az ember oppositió, magát vágatja kétfelé elveért: ha pedig kormányra jut, elvét vágja négy felé. — Szomoru, ha igaz. De hát legalább legyen valami ok reá. A bankügyben nincs.

* * *

Tisztelt elnök ur! a miket irtam, nem pártszempontból irtam. Én kivül állok a mostani parlamentaris pártokon. Polgári pályám sok mindenféle fokain át, nagy alkalmam volt tapasztalásokat szerezni. Ezeknek világánál számot vetettem a tényekkel, s a viszonyok logikájával. Számvetésemben nem indulatoskodás, hanem a kötelesség-érzet lelkiismeretes szigora vezetett, s az eredmény azon változhatlan meggyőződés, hogy miután a balsors számüzötté tett, nekem nem szabad megtagadnom nemzetem viszontagságos életének egyik leglogicusabb, legmagasztosabb momentumát, nekem nem szabad ujra felvennem az alattvalói viszonyt oly uralkodó irányában, a ki egyszersmind osztrák császár is. — Isten a bizonyságom, én hazám jogos vitális érdekeinek keretében, minden emberileg tehetőt megkisérlettem. hogy e viszony megszakadása kikerültessék. De megszakadt. És személyemre nézve megszakadva marad, ha mindjárt, a mi kimondhatlanul fájna — egész nemzetem neheztelésével találkoznám is. „Nec civium ardor mente quatit solida."

Ha engem pártos indulat vezetne, nem emelnék föl intő szózatot a mellett, hogy a hatalom térjen le a tévesen választott ösvényről, mely hazámat is, Ausztriát is szenvedésekbe bonyolitja, érdekeiket összekoccanásokba hozza, s a kölcsönös jó egyetértést lehetetlenné teszi, mely pedig a trón biztonságának, hatalmának feltétele. Pártos szempontból inkább azt kellene óhajtanom, hogy csak maradjon a hatalom a rosz ösvényen, hisz az az én programmom malmára hajtaná a vizet, ha a nemzet életszivóssága a kiaszásnak talán ellent áll; mig a jobbutra térés, a vizet elvezetné, mert a magyarnak nincs természetében, hogy a türhető jót, egy lehető jobb reménye fejében kockáztassa.

Hanem hazám szenved, s ez fáj lelkemnek. Hanem kiapadhatlan viszály-forrást látok a felvett rendszerben hazám és Ausztria között, s e viszály én minden körülmények közt sajnálatosnak tartanám; mert bár minő politikai változást rejtsen is méhében a jövendő akár Ausztria akár hazánkra nézve, én lelkemből óhajtom, hogy mindig szives barátságban kölcsönös jó egyetértésben éljünk nyugoti szomszédainkkal, de a mindenha sajnálatos viszályt most szemben a válságos külpolitikai helyzettel már még veszélyesnek is tartom.

A két külön gazdasági egésznek érdekei nagyon eltérök, de ez nem zárja ki azt, hogy legyenek oly politikai érdekek, melyek Magyarország és Ausztria közt solidárisak. Ily érdek-találkozás még egészen idegen államok közt is, melyek egymáshoz semmi kapocsesal nem kötvék,, gyakran előfordul. Még inkább ott, hol a fejedelem egysége kapcsot képez.

Ily solidáris érdek hazánk s Ausztria közt az, hogy az orosz hatalmi tulsulyt nem kell hazánknak, nem kell Ausztriának fejére nőni engedni.

Ez most az imminens veszély. — Ennek elhárítása most a legfőbb feladat.

És e feladat élénk viszályban találja Magyarországot s Ausztriát. — Ezt meg kell szüntetni. De ne gondoljuk, hogy meg lehet szüntetni azáltal, ha hazafiságra s nem tudom én mire hivatkozva, azt kiabáljuk: engedjen mindenik fél, hallgassanak el az érdekek. Azok nem fognak elhallgatni. Ennek ellentmond a természet és a lélektan. És az elhallgatás nem megnyugvás. Pedig megnyugvást kellene előidézni.

E szempont vezérlett jelen válaszom megirásánál, melynek terjedelmét mentse ki az, hogy megválasztatásom ünnepélyes alkalmából sokféle tárgyról véltem tanácsosnak szólani.

És most nincs egyébb hátra, minthogy megujitva hálás köszönetemet az irántam tanusitott jó indulatu kegyért s bizalomért, tisztelettel kijelentsem — a mint ezennel ki is jelentem, hogy képviselővé választatásomat el nem fogadom.

Tisztelt elnök urnak

alázatos szolgája

Kossuth Lajos.

— **Kossuth egy angol lapban** a keleti kérdésről. Glasgowi angol barátai felkérték Kossuthot, adná elő nézeteit. — mire Kossuth levelet intézett M'Adamhoz, — a „Daily Telegraph" f. hó 11-ki szám eme kivonatot hozza: Nem akarom nézeteimmel a keleti kérdésről az angol közvéleményt befolyásolni; mert saját hazám érdekei vannak a keleti kérdésnek orosz részről való mostani felelevenitése által oly közvetlenül érintve, hogy joggal mondhatom, miszerint hazám biztonsága, sőt létérdeke reszket a mérlegen, de másrészt tudom, hogy az angol közvélemény nem szereti, ha idegenek avatkoznak be az ő politikai ügyeibe. — A keleti kérdés minden izében Oroszország kérdése. A panszlavismus szó, melyet a cár ajkán hord, inkább lépre vezet fajrokon népeknél, mintha kijelentené, hogy őket birodalmába akarja olvasztani. E szó hizeleg a fajhiuságnak és megadja Oroszországnak mind az előnyöket a hóditás alkalmatlanságai nélkül; mert a cár célját világosan kifejezik e Pétervárott sokszor hangoztatott szavak: A latin faj volt valaha a világ ura, azután a német lett azzá, most ránk került a sor." — Kossuth e szavakkal fejezi be levelét. „Én azt mondanám Oroszországnak: „El onnan." Te vagy a veszedelem Európának, nem a törökök. Szitottad a háborut Szerbiában és folytattad azt. Te hordoztad az összeesküvés üszkét Bulgáriába, te idézted elő a sajnálatra méltó kegyetlenségeket. Mi nem fogjuk megengedni neked, hogy saját előnyödre örökké fölidézd a keleti kérdést. Igy hát el onnan. És aztán Törökország beleegyezésével, melyet megfelelő kártalanitásért (mely nem haladná meg a mostani adónak megfelelő tőkét) könnyen ki lehetne eszközölni, Oláhországot egy oly független európai állam helyzetébe helyezném, minő Belgium — európai biztositás alatt. Ez igen fontos, igen lényeges pont, különben Oroszország Oláhországot mindig hadmüveletei alapjául fogja használni Törökország ellen, ép ugy mint azt 1849-ben Magyarország ellen folytatott legigazságtalanabb hadjáratába tette. Ha aztán Oroszország csendesen nyugodtan viseli magát, jól van; ha nem, azt mondanám a mit lord Russel 1854-ben: „A legegyügyübb halandó lennénk, ha leraknók a fegyvereket anélkül, hogy anyagi biztositékokat nyertünk volna melyek Oroszország hatalmát az europai szabadságra többé nem veszedelmes mérvre szállitván le, tökéletes biztositékot nyujtanának a jövőre nézve.

— **A bankügyben az „Ellenőr"** értesülése szerént a magyar kormány megtette előterjesztését a királynak és annak eldöltét a folyó hétre várják, azzal biztat emlitett lap, hogy e kérdésben ép oly kevéssé lehet kiegyezésre számitani, mint a keleti ügyben. — Mi meg attól félünk, hogy kormányunk mégis lehetőnek tartja, és bármi áron, de mégis megköti a kiegyezést.

— **A hirlapokért szedett fiók-**dij ügyében a földm. ipar- éz keresk. miniszter eme rendeletét hozza a hivatalos lap jan. 12-ki száma: Több oldalról panasz merülvén fel, hogy némely kir. postahivatal a fiókilletékről 1876. évi dec. 12-én 8733. sz. alatt kiadott rendeletet arra használja föl, hogy a közönséget fióknyitásra kényszeriti, vagy a megérkezett hirlapoknak ingyenes kiadását az idézett rendelet 5 pontja ellen megtagadja, — *figyelmeztetik a közönség, hogy minden ilyes esetet, ahár a postahivatalnál levő panaszkönyvvel, akár levelezés utján az illető postahivatal előttes postaigazgatóságának tudomására hozza,* mely az esetet megvizsgálván erélyesen fog intézkedni, hogy a közönség illetéktelen megterheltetéstől megóvassék. A fönt emlitett rendelet a közönség tájékozásául minden postahivatalnál a közönségnek hozzá férhető helyen ki lesz függesztve.

— **Hire jár, hogy a kassai** püspöki székre Dobó Miklós szegedi plébánost szemelte volna ki a kormány, azonban az egyházi aristokratia — és a már kiváló uralomra emelkedett tót elem berzenkedik, s megkisért mindent, hogy a fokozatos előléptetés egérlyukain még átnem bujkált plébános egyszerre főpap ne legyen, mert hát a fokozatos előléptetéssel több állás jő üresedésbe, melyeknek számos jeleltjeik vannak. — A tótok pedig, azok már kizáró szabadalmat igényelnek a jövedelmes papi javadalmakra.

— **A bécsi kamarilla köreivel** benső viszonyban lévő „Fremdenblatt" a féktelen düh tehetetlenségével támadja meg a magyar ifiuságnak Stambulban időző küldöttségét, megpukkad mérgében a felett, hogy ezen nehány ifju szereplésének oly nagy értéket tulajdonitanak a török fővárosban, hogy főranguak, diplomaták fogadják és érintkeznek velük és hogy az egész nép határtalan rokonszenvének nyilvánitásában kifogyhatatlan. Nem is lehet kellemes ezen általuk nem álmodott fogadás azokra, kik muszka társaságban bosnyák recompenzationalis falatra ásitoztak. Azért csak eméssze magát mérgében a sógor, — rágalmai, gyalázásai, szidalmai és káromkodásai Európában ugy nem találnak hitelre, minthogy az ebugatás nem hallatszik menyországba..

— **A bankkérdésben ujabb** elhatározó lépés nem történt a „B. C." mégis azt hireszteli, hogy az önálló magyar jegybank felállitása többé elvi nehézségekbe nem ütközik.

A diszkard küldöttség fogadtatása.

(Az „Egyetértés" táviratai után)

Pera, jan. 12. Ma napkeltekor érkeztünk a Márványtengerre, hol gőzösök jöttek elénk, melyeken zenekarok játszottak; zsufolásig tömve a polgári és katonai hatóságok testületeivel tudósok, nemák és szoftákkal, kik együttvéve nagyszerü látványt nyujtottak szines öltönyeikkel, melyek közt a turbánok zöld szine volt uralkodó. A gőzösök közönsége, midőn közelünkbe ért, e kiáltással fogadott „Éljen jassassin madsarlar!" A Bosporusra érkezve, ujabb gőzösök csatlatkoztak hozzánk, födélzetükön török küldöttségekkel, a kormányt képviselő ezredesekkel, Száva pasa oktatásügyi inspectorral, gróf Széchényivel, Szkender bejjel, ki Abdul Kérimet képviselte és a kalauzzal. Száva pasa beszédet tartott hozzánk a magyar ifjuság küldöttségéhez, mit ennek részéről Lukács, Szücs, Szemere és Koós viszonoztak. A tartott beszédeket Szilágyi forditotta át. Száva pasa beszédének ez volt az alapeszméje: „Az ó világ minden elavult eszméivel és a szabadságot nyügöző hagyományaival együtt elpusztult s romjaiból immár a szabad és emberiség-boldogitó elvek világa kelt ki: az önök elveinek világa." Ezután mi, a magyar ifjuság küldöttei, átszálltunk egyik török gőzösre, hol ismét beszédeket váltottunk. Erre az egész hajóraj körutat tett a Bosporuson, mialatt a lehető legkellemesebb tavaszi időjárás uralkodott. Midőn a szultán palotája elé érkeztünk, a hajók megálltak egy percre s a szultán üdvözölt minket ablakából. Sztambulban partra szállva, a rajongásig lelkesült, beláthatlan néptömeg által fogadtattunk, szünni nem akaró üdvrivalgás mellett. A partról diszkocsik vittek Perából a Galatában lévő szerályba, mely most katonai tanintézet. Itt leirhatlan megható jelenet következett. Az intézet növendékei nem voltak képesek rokonszenvök és örömük indulatait fékezni. Összeölelkeztek velünk és sirtak — velünk együtt. Beszédek váltattak francia és török nyelven, mire ismét megható jelenet következett. Azután fölékesitett terembe vezettettünk, hol mint a török nemzet vendégei láttattunk el. Ilyen ünnepélyes fogadtatás, mind mondják, még nem történt Konstantinápolyban. Az egész város örömriadásban van; a nép minden osztálya rang-, politikai és valláskülömbség nélkül osztozik a rokonszenv nyilvánitásaiban. Délután Klapkánál tisztelegtünk. Holnap a diszkard átnyujtása történik Abdul Kerimnek; azután pedig a hadügyminiszterium által rendezendő diszlakoma következik.

Pera, jan. 13 Valamennyi török lap a lelkesedés szavaival ir Magyarországról s a magyar ifjuságról. A Bosporuson ma rendezett körutazás alkalmára a szultán magyar ruhába öltöztette négy hadsegédét. A küldöttség a császári lyceumban van elszállásolva, melyből nagyszerü kilátás nyilik a Bosporusra. A katonai intézetek növendékei folytonosan együtt vannak a küldöttséggel. Klapkánál ma tisztelgett s nagyon szivélyesen fogadtatott a küldöttség. Erre nagy diszebéd következik a szeraszkierátus nagytermében, mely kizárólag a szultán számára van föntartva. A küldöttség tagjai mindenütt határtalan szivességgel fogadtatnak. A tartózkodás Konstantinápolyban nyolc napra határoztatott.

Konstantinápoly, jan. 14. Szédülök, s alig leszek képes e tudósitás megirásához. A jó török ifjak ugy isznak a mi kedvünkért, mintha a Hegyalján születtek volna és soha nem ismerték volna Mohamed törvénykönyvét. Bortól, dicsőségtől, örömtől, látványosságtól s a bennünket folyton lázban tartó lelkesedéstől be vagyunk rugva folytonosan.

Tegnap nyujtottuk át Abdul-Kerimnek a diszkardot, ki tökéletes magyar kinézésü és igen rokonszenves, bár határozottan férfias alak. Majd megettek bennünket, mig a vezér palotájáig eljutottunk, ugy, hogy két sorrendőrségnek kellett bennünket közzé venni, különben a diszfogatok, melyeken ültünk, nem haladhattak volna. — A vezérnél számos katonai és polgári főméltóság várakozott reánk félkörben s a mint a kardot átadtuk, a vezér azt meghatottságtól remegő szavakkal köszönte meg és átnyujtá Huszein basának, kit a többiek azonnal körülvettek s a kard kiállitása fölötti tetszésüket hangosan nyilvánitták s összeölelgettek bennünket.

Abdul Kerim a legnagyobb ragaszkodást fejezte ki nemzetünk iránt, mire Szücs Gyula barátunk válaszolt s Száva basa által tolmácsoltatott a válasz. — Mindezt levélben bővebben le fogom irni.

Ma Midhat basánál voltunk; az eső szakadt, hanem az utcák épen ugy tömve voltak, mint bármikor. A fogadtatás pompás volt, de oly lelkesedés még sem ömlött azon végig, mint Abdul Kerimnél, noha a legmelegebb rokonszenv kifejezései és nyilatkozatai itt sem hiányoztak s Midhat elragadtatva éltette a magyar nemzetet, ohajtván, hogy a barátság köztünk örök legyen.

Széchényi Ödön gróf velünk van mindenütt. Ő Konstantinápolyban már egészen itthon érzi magát és ugy meghizott, hogy basának testre nézve még különb lenne, mint a kiket eddig láttunk.

Pera, jan. 16. A küldöttség tegnap délután diszzruhában Zichy osztrák-magyar nagykövethez kocsizott, ki által nagyon szivélyesen fogadtatott, Itt Zichy József volt magyar kereskedelmi miniszter hazaflas beszédet tartott a küldöttséghez, kiemelvén, hogy Magyarország minden néposztályának barátilag kell érezni a törökök iránt, mivel a török és a magyar nemzet közti szövetség mindkettőjük boldogságának egyetlen biztositékát képezi. Délután tábornokok és nagy közönség jelenlétében gróf Széchényi a tüzoltó-ezred által bámulatos oltási és egyéb gyakorlatokat adatott elő hadászatilag zárt sorokban. A gyakorlatok után a tüzoltóezred tisztjei előléptek és Széchényi, Soós és Rifad bey, a katonai iskola igazgatója, beszédeket váltottak. Este a szeraszkierátus fényesen kivilágittatott; lépcsőzetén csupa tábornokok és törzstisztek képeztek sorfalat egész az étteremig, mely egymás mellé helyezett török és magyar zászlókkal s a küldöttség nagyitott jelvényeivel volt földiszitve; a falat pedig köröskörül minden korszakbeli fegyverek és hadi jelvények takarták el. Harmincöt személyre volt teritve. Jelen volt Abdul Kerimen kivül valamennyi nagykövet, tábornok és főur, csupa excellentiások, valamint ezen magyarok: Klapka, Széchényi, Csutak ezredes és Szilágyi. Lakoma közben Szücs felköszöntötte a szultánt, Abdul Kerim Ferencz Józsefet, Lukács a szerdárekrem-et, Klapka az államminisztert, Száva a magyar ifjuságot, Mahmud Klapkát; miközben a katonai zenekar magyar darabokat játszott, a királyra mondott felköszöntéskor pedig a néphymnust. Asztal után bementek a nagyterembe, hol a küldöttség tagjai, zongorakiséret mellett ezt énekelték:

„Abdul Kerim azt üzente,
Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni.
Éljen a haza!"

Innét a kivilágitott városrészén át a Gedik-pasa szinházba mentek, hol török opera adatott. A küldöttség tagjai a fórakkal együtt elsőrangu páholyokban foglaltak helyet. Felvonások közt nagyszerü ovatiókat idéztek elő a küldöttségnek a függünyön előtünt jelvényei. A szinház ünnepélyesen fel volt diszitve; a bejáratnál egész ezred katonaság volt fölállitva, mely a küldöttségnek be- és kimenetkor tisztelgett. Hazamenetkor egy eskadron zaptieh léptetett a küldöttség előtt. Ma a küldöttség ad diszebédet a Galata-szerályban, melyen a nagykövetek és Klapka is jelen lesznek.

Pera, jan. 17. Ma a küldöttség Mahmud Damad pasánál, a szultán sógoránál tisztelgett. A bevezető beszéd után, melyet Thoroczkay tartott, a pasa tudakozódott a honvédség hadereje és a közös hadseregbeli magyar csapatok létszáma felöl. Innét Safvet pasához mentek tisztelegni, kihez Szemere tartott beszédet. A miniszter nagyon barátságosan válaszolt. Válaszában a többi közt azt mondta, hogy átkozott legyen azok emléke, kik hajdan Török- és Magyarország közt háborukat támasztottak e háborukat testvérharcoknak nevezte. Ma diszlakoma van a hadügyminiszternél s dis előadás a szilisztriai szinházban.

KÜLFÖLD.

A berlini kormány meg van ijedve. A jelenlegi németországi választások nagy erőfeszitéssel s a munkáspárt nagy előnyére folynak, mely osztálynál a tevékenység és lelkesedés rendkivül nagy, ugy hogy az asszonyok seregestől jelennek meg a választó helyeken, — lelkesitik a választókat, azokat pedig, kik az ellenpárttal szavaznak gunnyal és kacajjal üldözik. A Bismarck lapja meg van ijedve látván, hogy a munkáspárt diadalról diadalra halad, rémesen kiált föl és teszi mindezekért felelőssé a szabadelvüket, kik ennyire hagyták menni a dolgot. Minden pártot felkér, hogy ha Németországban a társadalmi rend felbomlását nem akarják látni, szövetkezzenek és lépjenek a kormány mellé, különben egy mindent felbontó és duló eseménynek néznek elébe.

Konstantinápoly. A beteg ember kigyógyitására — Európa conferentiázó orvosai mindenféle keverékben ajánlgatják a gyógyszert. Minderre pedig a beteg ember azt mondja: mérget kevertetek a gyógyszerbe, mely biztos halált hozna rám, bevenni nem fogom. Fenyegetik ezen jó lelkü orvosok, hogy ha nem engedelmeskedik, ott hagyják az orosz epidemiának áldozatul. A beteg embert nem ijeszti meg a fenyegetés, szerencsés utat kiván az elköltözőknek.

A január 15-én tartott ülésben, Salisbury mindannyi társai nevében a hatalmaknak „legutolsó redukált" javaslatait előadta, kijelentvén, hogy ha a porta ezen javaslatokat sem helyeselné, ugy ő a nyert parancs szerént, vissza fog vonulni a többi meghatalmazottak is hasonlóan nyilatkoztak. — Savfet pasa sajnálja a hatalmak ezen elhatározását, de nem tartja elfogadhatónak a porta függetlenségét érintő pontokat. Fontolóra veendi a porta a közleményt, és a végleges választ a jövő ülésen, melyre a 180 dignitariusból álló nagy tanács hivatik egybe, meg fogja állapitani. E tanács, melynek élén Mithad pasa áll, kétségkivül visszautasitólag fog felelni. Mint mondják, a végzetes válasz ma készül el.

Ezen ülés után Salysbury kihallgatást kért a szultánnál, kitől a következő választ nyerte: „*Izenje meg ön felséges urnőjének, hogy a conferentia határ. zatainak elfogadása életembe kerülne. Izenje meg, elfogadása esetén mindenütt, nem csak birodalmamban, hanem a hol e ak ottomán léte ik, forradalom ütne ki s ez veszedelmesebb lenne a háborunál.*" — A nagyvezértől hasonló értelmü választ kapott. Ignatieff is elment Savfet pasához, az eltávozására készen álló hadihajók mozgósithatásának megengedését kérendő, mit Savfet pasa, legnagyobb sajnálkozás között meg is engedett és Ignatieff butorait a hadi hajóhoz hordatta. Erre a török kormány azzal felelt, hogy Dobrudzsába 16 zászlóalj erősitést küldött, Silistriába az egyiptomi hadsapatokat utnak inditotta, Várnába pedig hét gőzösön fognak csapatok indittatni.

A viszonyok ily alakulása folytán a *háborut kikerülhetlennek mondják.*

Érdemes megemliteni az orosz lapok nézetét, melyek a konferentia tagjait kétkulacsosoknak hirdetik; — mondván, hogy mig egy részről a portát hivatalosan fenyegetik a javaslatok elfogadására, addig más részről azt sugják neki: utasitsd vissza.

Egyiptom és Abiszinia közt a háboru ismét kitörőben van, mely mint reménylik, Egyptom győzelmével fog végződni, mivel a khedive Soa királyát Menilek-kel szövetségesül megnyerte, ki magát kötelezte, hogy János királyt az egyptomi csapatokkal egy idejüleg megtámadni fogja. — A m. é. hadjáratban Egyptom volt a vesztes.

Turkesztáni hirek szerént: az ott átvonuló 40,000 emberből álló orosz haderőt, a belföldi csapatok megtámadták, és mondhatni megsemmisitették.

Prága. A szerb-csatatéren kudarcot aratott Csernajeff, az izgatás terén kisérlette meg babérokat szerezni. Prágába ment hol sikerült neki demonstratiókat előidézni, a rendőrség azonban tudomásul vévén az izgatást, Csernajeff szobáit megszállta, senkit be nem bocsátott. Az utcán összetódult sokaságot a katonaság szétoszlatta, befogatások is történtek. Csernajeffet pedig, ki a rendőrbiztosnak azt mondá, hogy inkább főbe löveti magát, mint elhagyja Prágát, a határon szépen tultették. — Most Párisban mulat a „taskendi győző." A tüntetés vezetői és részesei, kik között van a polgármester és Rieger, ugy a küldöttségek is a rendőrség által megidéztettek. A bünfenyitő vizsgálat megindittatott s többek közt Barak, a „Narodny Liszty" szerkesztője vizsgálati fogságba helyeztetett.

LEGUJABB.

Egy odessai hir szerént: a perai orosz követség irattárának legutolsó szállitmánya és Ignatieff butorai a „Szokoly" gőzösön már megérkeztek Odessába. A többi követek is készülődnek. De azért sem Osztrák-Magyarország sem Anglia részéről a portávali viszonyok meg nem szakadnak, mint ezt Zichy és Salisbury a bucsuzás alkalmával kijelenteni fogják.

Különfélék

— *A hivatalos lapból. A közbecsülésben* álló pécs-belvárosi plébános és szentszéki ülnöknek: Mendlik Ágoston urnak ő felsége a király dijmentesen adományozta a pécsváradi apáti cimet. A „Pécsi Petőfi kör" alapszabályait a belügyminiszterium ellátta a bemutatási záradékkal. (Csodáljuk! Szerk.)

— *Szinház. Ma (szombaton) Mollierenek* örökbecsü „Misantrop"-ja kerül szinre. nevezett darab a kitünő vendégszereplő, Molnár Györgynek jutalomjátékául van hirdetve. Évvel ugy hisszük eleget mondtunk arra nézve, hogy telt ház előtt fog az érdekes előadás lefolyni. — Jövő Kedden Schwarz Gyula karnagy jutalmául itt először kerülend szinre: „Traviata" Verdinek közkedvességü nagy operája, mire a szinház látogató közönséget eleve figyelmeztetjük.

— *A napi rendből. E cim alatt hozzuk* a városunk területén előforduló lopások, tolvajlási s több efféle gaztettek felsorolását, mert valóban napi renden vannak. A ki ezen fajtáju ujdonságainkat olvassa, az tapasztalhatja, hogy az itteni tolvaj „körök"-ben nagyban emelkedik a merész elszántságu vállalkozó szellem, ugy hogy maholnap még a fényes nappal az utcán járó-kelőket is ellopják s a városházi őrtanyába is betörnek. No, de térjünk a tárgyra. Mult kedden, éjjel a pécsi kir. ügyészséget szerencséltették meg a tolvajok. A mondott éjen ugyanis az utcára nyiló egyik pinceablakon behatoltak a pincébe, onnan a folyosóra, onnan aztán nagy halkkal benyitottak a házmester szobájába, levették a szegről az ügyészi hivatali helyiség kulcsait s aztán hozzáláttak a munkához. Elővették a vasládapénztárt s miután fel nem feszithették kicipelték a kapuig, hogy onnan majd tovább viszik, de valószinüleg neszt hallva otthagyták a ládát s hamar odébb állottak. Az ügyészségnél bünjelként letett két fegyvert és 1 pisztolyt magukkal vittek. A tettesek a meglepetés zavarában nehány rongydarabot és egy nagy kést hagytak hátra. A vasládában ezer s nehány ft. volt.

— *Somoggi hirek. Kaposvár és Dombovár* közt a vasuti közlekedés jan. 14-én virradóra megszakadt. — A drávavidéki lapályokat annyira boritja a viz, hogy a Drávát alig lehet megkülönböztetni a tenger közepette. Vetések, rétek, legelők mind viz alatt állanak, a folytonos eső pedig még szaporitja. — A Balaton annyira megáradt, hogy sok helyütt a vasuttöltések mellett vernek ki a hullámok, a halászat rosszul megy. — A kőröshegyi csárdánál két pénzügyőr három dohánycsempész kocsit akart lefoglalni, azonban ellentállásra találtak s egyike homlokán egy ütés által megsebesittetvén a csempészek elnyargaltak. Az egyik pénzügyőr a lovakra akart lőni, de fegyvere nem sült el. — Szántód és Kőröshegy közt levagdaltak egy kanászt és az egész falka sertvést elhajtották. — Az igali gőzmalomban fegyveres csavargók kenyeret requiráltak. Tab és Szemes vidékén több tolvajlás történt. — Kacsóh Lajos kisbajomi ref. lelkész, volt esperes, a dunántuli helv. hitv. egyházkerületi főjegyző jan. 10-én meghalt. A kiváló tehetségü férfiu a protestans lelkészi karnak egyik büszkesége a közügyeknek is buzgó harcosa volt. S.

— *Rendőrbiztosi boszu. Rosz hirében* ismert s fegyelmi vizsgálat álló Járányi rendőri albiztos nagy kedvelője lehet a jó halnak, melynek javát Simits József halárusnál mindig kiválasztotta, s árat nem igen kérdezte, mert a fizetést igérte ugyan, de az igéret mellett megmaradt. Halárusunknak azonban elment a kedve sohanapjára hitelezni, és megtagadta a hatalmas rendőragától a tizedet, minek az lett a következése, hogy J. Simits mértékét nyilvánosan, az egész közönség láttára lefoglalta, és a városházára vitette, a hol megvizsgáltatván igaz mértéknek tünt ugyan ki, de a szenvedett megszégyenités és okozott méreg sulyos beteggé tette. — Igy jár az, a ki megtagadja a rendőri tizedet.

— *A pécsi jogakademia ifjusága* által alakitott olvasó kör egy bizottsága a napokban tisztelgett Kovács Z. püspök ur ő nagyméltóságánál kérvén a nevezett kör felett a védnökséget elfogadni, mit a derék főpap el is fogadott, igérve, hogy a kör anyagi gyarapodása s igy közvetve szellemi felvirágzásához hozzájáruland, s hogy eziránt az akademia igazgatóságával értekezni fog.

— *Muszka gazdálkodás. Orosz lapok* irják: A landwarovai szárnyvonal több állomás főnöke felterjesztést intézett a kormányhoz, hogy a forgalom növekedése folytán az épületek szaporitása szükséges. — A kormány egy épitész mérnököt küldött ki vizsgálatra. Ez megvizsgálva a vielicskai állomást kideritette, hogy két a tervekben bejegyzett roppant nagy épület egyáltalában nem létezik, soha épitve nem volt. De mindamellett az állomás főnök benyujtott költségvetésében ezen nem létező épületek tüz elleni biztositására, és fentartásuk cimén kilenc éven át évenkint 5000 rubelt tett számadásba és fizettetett ki magának. — Ez egyébiránt nem valami rendkivüli, ha megondoljuk, hogy hazánkban annyi interpellatió, országgyülési tárgyalások, vizsgálatok és sajtószabadság dacára a keleti vasut botránya megeshetett, és hogy a bünösök még sem kijelelve, sem büntetve nincsenek. — Csak az a tanuság ez esetből, hogy Oroszország nem marad el a civilizátiótól. (?)

Halálozás. Rónaky Ödön joghallgató e hó 15-én élte 18-ik évében huzamosb ideig tartott tüdőbetegség következtében jobb létre szenderült. A „Kegyelet" által fényesen rendezett temetésén a jogakademiai és gymnasiumi ifjuság testületileg jelent meg. Áldás és béke legyen a korán kialudt ifju s szép reményekre jogositott élet földi maradványain!

— *Hazafiui buzgoság. A simontornyai* járás összes előljárósága — az adóbehajtási felelőség miatt, részint irásban, részint élőszóval beadta lemondását. A lemondás megyei alispán urhoz terjesztetett fel.

— *Hideglelés ellen, mint az „Orvos-természettudományi Szemlében"*-ben olvassuk, Brokes következő szert ajánlja, mely egyszeri, ritkán kétszeri bevételre 24 óra alatt gyógyit. Egy jó marék tiszta konyhasót valami serpenyőn, nem egészen nagy tüz fölött meg kell pörkölni, mig olyan szinü lesz, mint a gyöngén pörkölt kávé, e sóból teljes adagot, egy evőkanálnyit egy pohár forró vizben fölolvasztva a láz szabad napon reggel egyszerre igyék meg a beteg; mindennapos láznál pedig 1—2 óra mulva a roham után. Nagy szomj fog beállani, melyet azonban nem szabad eloltani; legfölebb szalmaszálon szitt kevéske vizzel enyhiteni. Táplálék a bevétel után 48 óráig csak leves legyen. A szer még megrögzött régi lázaknál is használ.

— *„Egyéb semmi? — ez borzasztó!"* Közelebb az összetüzéseiről nevezetes P. herceg egy berlini étteremben, mely különben kitünő étlapja miatt jó hirnévnek örvend, ebédelni akart. Előkérte az étlapot, átfutotta s komolyan kiáltott a szolgalattevő pircérnek: „Egyéb semmi? Ez borzasztó." A szomszédasztalnál egy egyetemi hallgató ült s szintén elkérte az étlapot és átolvasása után hasonló fölindulással kérdezte: „Egyéb semmi? Ez borzasztó." Erre felugrik az előbbi s dühvel támadja meg a fiatal embert. „Hogy merészkedik ön engem utánozni? Én P. herceg vagyok." A fiatal ember egy fogpiszkáló után nyulva, fel sem kelve, nyugodtan válaszolt: „Egyéb semmi? Ez borzasztó."

— *Egy régi sarkastikus élc felfrissitve.* A pécsi jótékony nőegylet által rendezett jelmezes (!) álarcos bálon történt. Egy álarcos hölgy szavakkal kezdett csipkedni egy férfiut, ki őt táncra hivta és kesztyűt nem húzott. A férfi megsokalta az élcelődést és röviden igy felelt: „Ah, kérem ne tessék aggódni, majd a tánc után megmosom kezeimet."

Carneval. A pécsi jótékony nőegylet által mult héttőn rendezett „jelmezes álarcos bálról nem sok mondani valónk van. Stereothyp kiadása volt ez az előbbi évek hasonló báljainak azzal a különbséggel azonban, hogy az ideiben nem éjfélig, hanem csak fél tizenegyig járkálták körül a termet az álarcosok, mert hát egy pár „csikósnak" nagyon viszketett a talpa egy kis csárdásra, pedig éppen ezen időben kezdtek az álarcosok egy kissé „belemelegedni." Az ilyen eljárást már csak azért is meg kell rónunk, mert arra nézve látszik szegénységi bizonyitványt kiállitani, hogy álarcosaink két három órán át sem tudnak társalogni, a mi pedig épenséggel nem állott, sőt ellenkezőleg az álarcosok nagy része kitett magáért. Igaz voltak — s meglehetős számmal — olyanok is, kik egyetlen egy szót sem szóltak s monoton tactusban járták a „száraz malmot." Az ügyes és furfangos álarcosok közül egy „apostol koldus" tünt ki szóbősége és sokakhoz intézett humoros beszéde és pikans társalgása által. Koldus costumben különben többen voltak. Megjelenésök valóban jellemző volt a mai „koldus világra." Végül feljegyezzük még a nőegyletnek azon fiaskóját, melyet a jelmezek dolgában vallott. Ha jól láttuk, csak öten jelentek meg népviseleti jelmezben, mely körülmény láthatólag bizonyitá hogy ma nem igen lehet a nőegylet szeszélyeiből eredt kivánalmaknak észszerütlen költekezés által „lehetőleg" eleget tenni. Ezt a jövendőre nézve jó lesz tudomásul venni. A tánc folyt reggel négy óráig.

*

A pécsi jogakademiai ifjuság által mult szombaton rendezett „jogász bál" a jó előjeleknek megfelelően kitünően sikerült. A csinosan feldiszitett teremben szépszámu s a legválogatottabb közönséget láttuk, melynek egy jó része vidéki volt. A tapasztaltak közül különös dicsérettel kell megemlitenünk azon örvendetes jelenséget, hogy hölgyeink végre megértve a kor intő szavát öltözékeikben inkább a nemes egyszerüségnek, mint a fényüző cifrálkodásnak hódoltak. A cotillont, az első és második négyest 80 pár táncolta. A cotillon, melyet három órakor kezdtek, Vojnits István a rendező bizottság elnöke által ritka ügyesség s szakavatott találékonysággal lett rendezve. Az uj és meglepő figurák sok mulatságot szereztek a táncban résztvetteknek. A tánckedv általában igen nagy volt, különösen a csárdás iránt mutatkozott nagy vonzalom és lelkesedés, ugy, hogy a Dankó zenekarával négyszer is megujráztatták a lasut meg a kopogóst. A közönség legnagyobb része a legderültebb jókedvben hajnal-hasadtáig mulatozott. A jelenvolt hölgykoszorúból a bálanyát Jeszenszky Ferencné asszonyt s leányát Etelkát, Wenze őrnagyné, grf Forgács Béláné urhölgyeket, továbbá Marton Paits, Pasitzky és Sárközy nővéreket, Csépán Lina, Danitz I. Förster Eti, Friedl St. Gelits E. Herzog E. Madarász Ilka és Aranka, Nyers V. Rozs N. Simonfay I. Seeh G. Szirányi M. Tróber T. és Veszely I. kisasszonyokat emlitjük fel, mint kik bájoló külső megjelenésökkel nagyban mozditották elő a bál sikerét. A tiszta jövedelem, mely a joghallgatók segélyegylete javára esik — körülbelül 300 frt, mely összeg leginkább bizonyitja, hogy a rendezőség avatott kezekben volt.

*

A pécsi önkéntes tüzoltók ma (szombaton) tartják meg báljukat a „tornacsarnok"-ban, mely ez alkalomra gyönyörüen van feldiszitve, ugy hogy e bál meglátogatása, már csak a terem megtekintheése végett is érdemes. A tavalyi bálon hiányzott étterem, jó ételek és italokról szintén gondoskodott a rendezőség, s igy hiszszük, hogy derék tüzoltóinknak e bál körül kifejtett fáradozása nem fog a közönség részéről olyan részvétlen közönyösségre találni, mint tavaly. Megemlitjük még, hogy a rendezőség a meghivó jegyek kibocsátásánál azon célt tartá szem előtt, hogy e bál közönsége lehető legválogatottabb legyen.

*

Hercenberger József táncmester e hó 23-án a casinó nyári helyiségeiben egy kis-, február hó 10-én pedig a „Hattyu" teremben egy nagy táncestélyt rendez. Mindkét alkalommal Dankó Gyula zenekara játszik.

— Lapunk mult évi összes számai — teljes évfolyam — lapunk kiadóhivatalába kaphatók 4 ftért.

Rövid hirek.

— *Megcsiptek. Az utóbbi időben gyak*ran előfordult pincebetörések rendezőit — mint halljuk — kézrekeritette a rendőrség. Már több általuk elkövetett bünteny bevallottak s hihető, hogy ez „őszinte vallomások"-nak még lesz folytatása.

— A budapesti ügyvédvizsgáló bizottság mult évben 370 ügyvédjelöltet vizsgált, kik közül 230 lett képesitve az ügyvédség gyakorlatára. (Tehát már jobban megrostálják a jelölteket, mint azelőtt.)

— Az egyetemi ifjuság 33 tagból álló bizottságot alakitott oly célból, hogy e bizottság a Kossuthhoz utazó ceglédieket Budapesten fogadja és átadja a magyar ifjuság izenetét Kossuthnak. — A 60-as bizottság pedig tegnapi ülésén elhatározta, hogy a Törökországból viszatérő küldöttséget a lehető legnagyobb ünnepélyességgel fogadja Triesztben.

— Az egész világ dohánytermése évenkint átlag 10 millió mázsára rúg, mely összegből az osztrák-magyar monarchiára 800,000 mázsa jut. Németország 500,000, Franciaország 350,000 mázsát termel. A fogyasztás legnagyobb az Észak-Amerikai Egyesült Államokban 800,000 mázsával, de rögtön utána jő monarkhiánk 750,000 mázsával.

— A veszprémi angolapácák Ranolder püspök, zárdájok alapitójának arcképét olajba akarván festetni, elküldték fényképét egy insbrucki (közelebb nem is találhattak volna!) képirónak, ki le is föstötte úgy, hogy senki sem ismert rá.

— A divat áldozata. Párizsban egy fiatal leány, vagyonos szülők gyermeke, séta közben a rue de Rivolin egyszerre összeesett s szörnyet halt. Midőn a leányt a szülői háznál ruháitól megszabaditották, egy finoman kidolgozott derékfüzőt találtak rajta, mely testét annyira összeszoritá, hogy a belszervezetet működésében megakadályozta. E divatos füző idézte elő a rögtöni halált.

— Aranyunk és ezüstünk elég volna. Magyarországban 1863-tól kezdve egész 1875 végéig 44,244 pénzfont arany és 624,234 pénzfont ezüst, a monarchia másik felében pedig ugyanazon időtartam alatt 510 pénzfont arany és 424,741 pénzfont ezüst termeltetett.

— A napokban egy levélboriték jutott kezeinkhez a melyen 20 kolozsvári kereskedőnek és iparosnak neve, üzleti minősége és lakcime van nyomatva. Ügyes gondolat, méltó az utánzásra.

— Magyar népszinmű New-Yorkban. New-Yorkban Abonyi Lajos „Betyár kendője" cimü népszinművét magyar nyelven adták elő. A szinlap mely Angol nyelven van irva, a „Bud. Nap." értesitése szerint meg fogják küldeni a szerzőnek.

— Rothschild báró, mint gr. Rothschild. A legmagasabb kitüntetés, a melyben bankár idáig részesült, a báróság volt. Rothschild báró azonban megmutatta, hogy magasabbra is lehet az aranygarádicsom ballagni, mert legközelebbi napokban megkapta a Lipót-rend nagy keresztjét, a melylyel grófi cim is jár.

— Ki fedezte fel a koronát? Pétery ur megerősiti az általános meggyőződést, miszerint a koronát nem más mint Varga István fedezte fel a bécsi rendőrségnek; Varga István mult tavaszszal halt meg, mint nagyváradi főjegyző, 1848-ban az Eszterházy herceg külügyminiszteriumában volt miniszteri tanácsos.

Felhivás.

Nagyérdemü közönség!

A nagym. m. kir. tantgyminiszterium rendelete folytán az „Ifjusági könyvtár" a pécsi kath. főgymnasiumban is megalakittatván; vagyok oly bátor a n. é. közönséget a főgymnasiumi ifjuság nevében felkérni, hogy sziveskednék bármily csekély adományával is hozzájárulni az „ifjusági könyvtár" gyarapitásához. — A pécsi főgymn. főtisztelendő igazgatósága tekintve a kor sanyaru viszonyait nem akarta a t. c. szülőket a beiratások alkalmával nagyobb összeggel megadóztatni, a könyvtár felszerelésére; hanem csak oly csekély összeget vett minden tanulótól (20 kr.), hogy ez a könyvtár szekrényének elkészitetésére sem volt elégséges, hanem magán adományozásokra hiata a könyvtár gyarapitását, s e célból főt. igazgató ur járt elő utánzásra méltó példával, a menynyiben 10 értékes müvet adományozott 12 kötetben, — tekintve tehát fenemlitett okokat, továbbá tekintve, hogy a közönség saját gyermekeinek javát mozditja elő ezen adományokkal, vagyok oly bátor ismételten felkérni a t. c. közönséget az adakozásra. Adományokat elfogad ft. Szalay A. igazgató és alulirott. A legcsekélyebb akár pénz, akár könyv adomány köszönettel vétetik és hirlapilag nyugtáztatik.

A pécs-főgymnasiumi ifjuság nevében

Percel Béni
8. oszt. tanuló.

Nyilvános köszönet.

Alulirottak bánatos szivvel is nem mulaszthatjuk el hálás köszönetünket kijelenteni a pécsi jogakademiai s a pécsi főgymnasiumi ifjuságnak, az illető t. tanár uraknak s ugy a többi tisztelt jelenvoltaknak azon nemes részvéteért, melyet elhunyt feledhetlen fiunk Rónaky Ödön végtisztességtételénél iránta való szeretetből nyilvánitani sziveskedtek.

Pécsett, 1877. január hó 18.

RÓNAKY IGMAC és neje,
szül. BLACHIER TERÉZ.

IRODALOM.

Kecskeméti Aurél Éjszak-Amerika 1876-ban cimü munkájara előfizetést nyitott A munka három részből áll and: első része Oceáni kalandjait, második touristai jegyzeteit, harmadika az állam és népeinek szellemi müveltsége, anyagi állapota, politikai intézményei és társadalmi élete feletti tanulmányait tartalmazza. Előfizetési ára 3 frt. mely a „Pesti könyvnyomda- részvény-társaság" igazgatóságához (Hold utca 4. sz.) intézendő. — Bolti ara 4. ft. lesz

Táborszky és Parsch zenemü kereskedésében megjelent: Eredeti dalok, szerzette: Szabó József, zongora kisérettel ellátta Erkel Gyula. Tartalom: 1. Áldjon meg a mindenható! 2. Tulipanos a szüröm gallérja. . 3. Ez a világ még soha sem látott. . . 4. A cigány bája. Ára 1. frt.

A „Magyarország és a Nagyvilág ez évi 2-ik számának tartalma: Szöveg: Eltévesztett utak. Regény. (Vértesi Arnold.) (I. folyt.) — Fekete szemében. Költ. (Markus József.) — Egy boldogtalan története. (Jack.) Regény. (Daudet Alfonz.) [I. folyt.] — A Ters-Hane pálota Konstantinápolyban, az európa konferencia szinhelye. — Iramszarvas-tanya Laplandban, — A hárfás leány. [F. J.] — Abdul-Kerim kardja. [F. J.] — Fővárosi tárcalevél: A bál munkásai. [Porzó.] — Szinház. — A királyi konyha. — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek.

Rajzok: A Ters-Hane palota Konstantinápolyban, az európai konferencia szinhelye. — Iramszarvastanya Laplandban. — A hárfás-leány, — Abdul-Kerim kardja. Megjelenik hetenkint két nagy iven. Ára egy évre 10 frt. Kiadó hivatala: Budapest, Atheneum.

Az „Életképek" Jókai Mór szépirodalmi napilapja előfizetők hiányában megszünt, miután két honapig fenállott. Előfizetői, ha pénzökkel másként nem rendelkeznek, megkapják helyette a „Fővárosi lapokat." Jókai pedig megtanulhatja belőle, hogy a „mindent megkaptunk" korszakban elcsigázott nemzet állapota nem alkalmas uj irodalmi vállalatok pártolására.

— Azon fogkészülékek közt, melyek minden tekintetben jónak bizonyulnak, **Dr. Popp** bécsi cs. kir. udv. fogorvos ur **Anatherin szájvize** kétségkivül az első helyet foglalja el. Ezen **Anatherin-szájvíz** több mint 25 év óta kitünőnek elismerve, s ezer meg ezer üvegszámra a világ minden részébe szétküldve van, az orvosok által fog- és szájbetegségek miatt gyógyszerül rendeltetik.

Nagyon ajalható Dr. **Popp növény-fogpora** is, mely naponkénti használat mellett kitünő hatásu. — Az **Anatherin-fogpaszta**, mely nem tartalmaz az egészségnek káros anyagokat, mint ez a legtöbb fogpasztáknál előfordul, a legjobb és legkényelmesebb fogtisztitó szer. Odvas fogakat legjobban a **fog-plombe**-bal lehet betölteni, mi által a fogszú továbbharapódzása és a fogcsont meglazulása megakadályoztatik.

Jó leikiismerettel figyelmeztethetünk tehat mindenkit, a ki egészséges szájt és ép fogakat óhajt **Dr. Popp J. G.** bécsi cs. kir. udvari fogorvos **Anatherin készitményeire**, melyek Magyarország összes gyógyszer táraiban és illatszerkereskedéseiben kaphatók.

KÖZGAZDASÁG.

Az italmérési jog gyakorlatát szabályozó belügyminiszteri rendelet.

95560 sz.

Az italmérési regáljok gyakorlata s az e részben felmerülő kihágások eseteiben követendő eljárás szabályozása tárgyában 1868-ik évi julius 7-én 13713. szám alatt kibocsátott miniszteri körrendelet hatályon kivül tétetik s tekintettel az annak keletkezése óta alkotott több törvényeikk uj rendelkezéseire és a gyakorlati életből időközben meritett tapasztalatokra, az idézett körrendelet helyett addig is, mig a kir. kisebb haszonvételek szabályozása s illetőleg ezen kérdés végleges eldöntése törvényhozás utján eszközöltetik, a miniszertanács megállapodása folytán a következők rendeltetnek:

1. A szőllőtulajdonosok és bortermelők saját termésü általuk kezelt boraikat nemcsak hordókban, hanem rendesen dugaszolt és saját pecséteikkel, vagy ólomlemezzel ellátott üvegekben is, saját helyiségeikben, de minden esetre az álló és ülő vendégek és e szerint a koresmaszerü mérés és fogyasztás teljes kizárásával elárusithatják.

Kötelesek azonban a bortermelők a

fentebb elősorolt módozatok megtartása mellett, palackokban eladandó saját termésü bora'kat legkésőbben szüret után hat hét alatt, de mindenesetre az eladás megkezdése előtt az illető községi előljáróságnál bejelenteni.

Az illető bortermelők saját terméstü boraikat az imént tüzetesen körülirt korlátok között a termelési község határán kivül egyedül csak azon községben árulhatják, a hol állandóan rendesen laknak és ott is csak az esetben, ha ezen községben saját borpincével is birnak, melyben az önmaguk által termelt borokat tartják és kezelik.

2. A bejegyzett cégü anyag-, füszer- és vegyes kereskedők honi csemege és külföldi borokat, külföldi söröket, édesitett alcoholtartalmu italokat, melyek alatt tiszta szeszszel gyárilag készitett finom italok, mint liqueur, rhum, rosoglio értetnek, — kellőleg dugaszolt, lepecsételt vagy lemezzel lezárt, cimmel ellátott üvegekben árulhatnak.

Honi csemege-bornak csupán oly bor tekintendő, melynek ára literenként legalább 60 krban van megszabva; ezen árban a palack értéke is benfoglaltatik, mely azonban literenként 10 krt. meg nem haladhat.

Külföldi borok és külföldi sörök alatt pedig csupán a vámterületen kivül termett borok és sörök értendők. A liqueur, rhum és rosoglio csak akkor tekinthetők ezen pont első bekezdése alapján elárusitható finomitott szeszes italoknak, ha azok ára literenként és üvegestül legalább 60 krban van megszabva.

A fentemlitett kereskedők, iparosoknak mesterségük folytatására vagy másoknak is házi célokra legalább 30 Beaumé fokot tartalmazó szeszt is adhatnak el, de csak zárt, kellőleg lepecsételt oly palackokban, melyek azon felül még a gyáros vagy eladó kereskedő cimével vannak ellátva; az ily palackok $^1/_2$ literuél kisebbek és egy liternél nagyobbak nem lehetnek.

Kijelentetik különben, hogy a fentebb emlitett kereskedők a szeszt és szeszes italok árulását csupán mellékületként gyakorolhatják.

3. A cukrászok és kávések (ide nem értve a tisztán csak kávéméréssel foglalkozó iparosokat) vendégeiknek a 2-ik pont alatt megszabott kellékeknek megfelelő finomitott szesztartalmu italokat, ugy mint liqeurt, rosogliót és rummot poháronként kiszolgáltathatnak, megjegyeztetvén, hogy ezen kedvezményt csak oly cukrászok vehetik igénybe, kik a szó szoros értelmében a cukrászati üzlet-körének igényei szerint az üzleti cikkeket legnagyobb részben maguk állitják elő s azokat a fogyasztó közönség kivánalmainak megfelelőleg, folytonosan friss minőségben készletben tartják. (Vége köv).

GABONA ÁRAK

a f. é. jan. hó 13-án tartott hetivásáron.

	I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza 100 klg.	ft. 12.—	ft. 11.50	ft. 11.—
Kétszeres „ „	„ 9.60	„ 9.20	„ —.—
Rozs „ „	„ 9.40	„ 9.—	„ —.—
Árpa „ „	„ 6.60	„ 6.20	„ —.—
Zab „ „	„ 7.90	„ 7.50	„ —.—
Kukoricza (uj)	„ 540	„ 5.—	„ —.—
Hajdina 100 klg.	ft. 6.—		
Széna „ „	„ 4 20		
Szalma „ „	„ 2.—		

Nyilt tér.*)

Van szerencsém a nagyérdemü közönséggel tudatni, hogy f. évi január 1-én

ÜGYVÉDI IRODÁMAT

Pécsett, apácza-utcza 4-ik számu házban megnyitottam.

Egyszersmind szolgálatomat mindennemü peres- és perenkivüli ügyek gyors, pontos és lelkiismeretes vitelére a nagyérdemü közönségnek felajánlom.

Ollé István,
köz- és váltóügyvéd.

*)Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelöséget a szerk.

[redacted]

Van szerencsém a nagyérdemü közönség tudomására juttatni, hogy

ÜGYVÉDI IRODÁMAT

a Megyeutczában levő (Freiler féle) 16. számu házban megnyitottam.

A mellett, hogy díjtételeim a lehető legmérsékeltebbek, a hozzám fordulóknak ügyvédi tanácscsal, vagy felvilágositással ingyen szolgálok.

Megkereső levelekre gyorsan és pontosan válaszolok.

Pécsett, 1877. január.

Ifju **Németh József,**
köz- és váltóügyvéd.

[redacted]

Meghivás.

A „Pécsi Zene-Egylet“ évi közgyülését az alapszabályok 13-ik §-ban előirt intézkedések céljából 1877-ik január 28-án délelőtt 10 órakor az egyleti helyiségben megtartandó levén, ez érdemben minden egyes tagot tisztelettel meghiv

Az igazgató-választmány.

Weiler Miksa

szállitási és bizományi üzlete

Pécsett f. évi october hó 1-sője óta az irgalmasok utcájában 6. sz. a HERMAN VINCZE ur házában létezik, a hol mint eddig — ugy továbbra is — nagy választéku raktár **budapesti henger lisztben** gabonazsák, gyapjuzsák, szalmazsák és csomagolóládákban a legolcsóbb árak mellett tartatik. — A n. é. közönség különös figyelmébe ajánlom még **angol-, ponyva- raktáromat,** melyek kitünő vizmentes minőségüek és a mellett minden más némü ponyváknál olcsóbbak.

Szerkesztői üzenetek.

Ecsédi-nek. Girando lovagjának tanácsolhatná, hogy házasság közvetitö intézetet nyisson; a hálarebegő levél helyett jó meleg bunda járt volna. Egyéb baja beszélyének meg az, hogy nincs bonyodalma, vége pedig hétköznapi. Egyébiránt sok mama szivesen venné az ily gyors kifejlődést, de mi nem vagyunk oly kegyelmesek.

Dr. **S. S. urnak Mohács.** Becses közleménye közvetlenül lapunk bezárta előtt érkezvén, nem volt adható.

NAGY FERENCZ
laptulajdonos.

HAKSCH EMIL felelös szerkesztö. KIS JÓZSEF szerkesztö társ.

HIRDETÉSEK.

!A hamisitástól óvatik!

Lyukas fogak kitöltésére

hatásosabb és jobb szer nincs mint dr. **Popp J. G.** cs. kir. udv. fogorvos **fogplombája** Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2., melyet mindenki maga egész könnyen és fájdalom nélkül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogmaradékkal és foghussal összeforva, a fog tovább romlását megátolja s a fájdalmat megszünteti. 6 (26—24]

Anatherin szájviz.

Dr. Popp J. G. cs. kir. udvari fogorvoshoz, Bécs, Bognergasse, 2. sz.

Üvegcsékben: ára 1 frt. 40. kr.

Ez legkitünőbb gyogyszer a csüzos fogfájások, ügyszintén gyuladások, daganatok és sebesülések ellen, mert felolvasztja a fogkövet, és ennek ujulását gátolja, meger síti az ingatag fogakat, és a foghust s minthogy minden ártalmas anyagot a fogaktol és a foghustol távol tart, a szájnak kellemes üdeséget szerez, és minden kellemetlen szagot rövid használat után eltávolit.

Anatherin-fogpaszta

Dr. Popp J. G.-től, bécsi cs. k. ud. fogorvos. Ezen készitmény fentartja a lélekzet frisseségét és tiszteságat s arra is szolgal, hogy a fogaknak vakitó fehérséget kölcsönözön, azok megromlasat megakadályozza és a foghust erösitse. Egy csomag ára f. 1.22

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat akép tisztitja, hogy naponkenti használata által nemcsak az annyira alkalmatlan fogkö tavolitatik el, hanem a fogak is mind erosebbek és tehérebbek lesznek.

Dr. Popp illatos fogpasztája,

évek óta elismerve mint legbiztosabb **óvszer** fogfájások ellen, mint legkitünőbb szer a **szájüreg és fogak épségben tartására.**

Egy darab ára 35 kr.

Kapható: Pécsett: Kunz, Sipötz, és Kovács E. urak gyógyszertaraban Zsolnay W. és Zach uraknál. — Továbbá: a magyar birodalom minden gyógyszertárában, illatszer- és diszmü-árukereskedésében

Óvás.

Azt tapasztalom, hogy az általam 26 év óta készitett, és közkedvelt sségü

Anatherin szájvíz

hasonnév alatt hamisitatik és eloadatik.

A t. közönség amitasara az ezen hamisitás készitoi ugyanazon felszerelést használják, mint mimokel en a sajat gyartmanyaimat ellatom.

Ennélfogva mindenkit figyelmeztetem, hogy az általam készitett Anatherin-Szajviz, mindenkor teljes ezegemnuel, **J. G Popp. cs. kir. udvari fogorvos, Bécs, Bognergasse 2** a cs. kir. osztrak udvari czimerrel (kétfejü sas griffekről tartva) és a törvényesen letett ovjeggyel lesz ellatva, és mindazon készitmények melyek ugyan hasonló, de nem éppen az itt leirt felszerelessel lesznek ellatva, hamisitasnak tekintendök, egyidejüleg azt is megjegyzem, hogy a hamisitott Anatherin szajviz, mely gyakran kartékony hatasu, olcsóbban adatik el. Azért is, hogy egy részt valódi Anatherin szajvizem jó hirneve a hamisitott által csorbulast ne szenvedjen masrészt meg, hogy e hamisitók ellen föllephessek: tiszeletettel felkerem a t. cz. közönseget, hogy a hamisitottnak megösmert Anatherin szajvizet az eadó neve megnevezése mellett, nalam valódi ellenszerüye ki.

Dr. **J. G. Popp,** csász. kir. udvari fogorvos **Bécs. Bognergasse 2.**

Van szerencsém a nagyérdemü közönséget

hogy a f. évi **deczember 1-ével** a régi helyiségemben (Ferencz-utcza 3. sz. a.) **fűszer- és vegyes kereskedésemet** megnyitottam.

Midőn ezen uj vállalatomat a nagyérdemü közönség pártfogásába ajánlom, biztositom, hogy a legjobb minőségü árukat a legolcsóbb árakon fogom kimérni.

Pécsett, 1876. deczember 1-én.

Kiss Ferencz.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járóság részéről közhirré tétetik, miként a pécsi kir. tszék mint telekk. hatóságnak f. é. 14083 sz. a. végzésével, Mocsoládon elhalt Knippl Ferenc hagyatékához tartozó, a mocsoládi 117 sz. tjkben 115 sz. a. felvére levő malom, mint épületekből álló, 1525, 603, 1346 hsz. fekvőségekkel 2,500 ft. kikiáltási ár mellett elárverezte tése elrendeltetvén, határnapul 1877. évi február hó 1-ső II-od határnapul 1877. évi március hó 5. napjának d. e. 10 órája tüzetett ki a helyszinére.

A malom Mágocs és Mocsolád közti ut mellett, a vasuti indóháztól $^1/_4$ órányira fekszik, — két kerékkel bir: az épület 4 tagas szobából, 4 kamrából, 2 konyhából, 4 tagas galamaraktárból, padlózott padlásból áll, — tagas udvarral, istálló és pinczével. Hozzátartozik 16 hold kert, szántó és rétföld.

Bánatpénz 250 frt, első $^1/_3$ rész vételi ár alá fizetendő.

Sásdon a kir. járóságnál 1876. deczember 29-én.

R Hamer Elek
kir. járó.

3433 876.

Kőszén ⚒ eladás.

Pécsett: **PRICK V.** által bérlett **Pécs-bányatelepen fekvő vasgyármezői** kőszénbányából általánosan mint legjobbnak elismert kőszenet, következő árak mellett ajánljuk:

A telep helyén (Janka-akna) vagy **Bánya-vasuti állomáson:**

darabszén . . .	33 kr.
vegyesszén . . .	23 „
fütőszén	20 „
kovácsszén . . .	24 „

Pécsett házhoz állitva:

darabszén . . .	45 kr.
vegyesszén . . .	35 „
fütőszén	32 „
kovácsszén . . .	36 „

50 kilogrammot (egy v. mázsa) számitva.

Megrendeléseket elfogad az **alulirott igazgatóság** és a

kőszéneladási főügynökség:

HERMANN és **PIERNIKARSKI**

uraknál **Pécsett Barátok utcza 4. s. a.**

275 (0—5) **PRICK V.** gépgyár-, vasöntöde és kőszénbánya igazgatósága.

Első és tartós!

Temesvári Manó

czipőgyára,

Budapest, király-utcza 1. szám ajánlja

Nőknek:

Füzös topánok Brünellből fénymazos hegygyel, szép tüzéssel	2 ft. 70 kr.
Füzös topánok erös börből fénymázos hegygyel, szegezve és csavarral ellatva, kettös talppal gyakori hasznalatra és esös időre	3 ft. — kr.
Topanok mézga betéttel Brünelből fénymazos hegygyel, magas szabassal, finom kiallitással	3 ft. 50 kr.
Topanok mézga betéttel erös chagrain vagy borjubörből, szegezve és csavarral ellatott kettös talppal, igen tartós és meleg .	3 ft. 50 kr.
Füzös topanok erös börből fénymazos orral szegelt és csavarral ellatott kettös talppal	3 ft. 20 kr.

Uraknak:

Topánok finom chagrin kettösbörből .	3 ft 60 kr.
Topanok fénymazos vagy bagariabörből szegezett és csavarral ellatott kettös talppal igen erös	4 ft. — kr.
Topanok finom börből diszes fénymázos hegygyel, termek és bálokra	4 ft. 50 kr.
Topánok orosz fénymázos börből, szegezett kettös talppal, csavarral a legjobb labbeli a nedves időben, igen tartós és meleg .	5 ft — kr.
Vadasz csizmák vizhatlan kettös bagaria vagy fénymazos börből, haromszor csavarral ellatott kettös talppal	10 ft. — kr.
Ugyanaz orosz fénymázos vagy bagariabörből	9 „ — „
Topanok fiuknak fénymazos vagy bagaria börből csavarral ellatva kettös talppal	4 ft. — kr.
Topánok leanyoknak Brünelből vagy börből igen erös szegezett talppal	2 ft. — kr.
Gyermekczipök Brünellből vagy börből szegezett talppal igen tartós	1 ft. 80 kr.
Topánok mainzi fénymazos termi borjubörből Bismark mintaju	4 ft. 50 kr.

Részletes árjegyzékkel ingyen és bérmentve. Levelbeli megrendelések posta utanvét mellett pontosan eszközöltetnek. 277. (20—4)

Biztos nyereményü részlet-jegyeket

az 1839-ki cs. kir. állami Rothschild-sorsjegyeknek

két legutolsó huzására

mely sorsjáték nyereményei meghaladják a 17 milliót, köztük 315,000 és 280,000 frtnyi fő- és számos jelentékeny mellénynyereményekkel, eladunk:

Egy fél 1839-ki ötöd sorsjegyet 80 frtra[1].

„ negyed	„	„	„	40 „
„ tized	„	„	„	18 „
„ huszad	„	„	„	10 „

Egy félötöd a legkisebb nyeremény nélkül 40 frtal

„ negyed	„	„	„	20 „
„ tized	„	„	„	10 „
„ huszad	„	„	„	5 „

Mindenki 30 frtnak azonnali beküldésével biztosithat magának egy az 1877. évi junius 1-én sorsjegyével

kisorsolt 1839. évi egész ötöd sorsjegyet

mely már a legközelebbi nyeremény sorsolásnál minden esetre nyeremenyel sorsoltatik ki, miután kötelezzük magunkat, hogy azt 150 frtnyi pótfizetés mellett 1877. jun. 5. a sorszám kihuzása után szállitjuk.

Az 1839-iki állami Rothschild-sorsjegyek két legutolsó huzása,

melyeken minden még kinem sorsolt ebbeli jegyek okvetlen kisoroltatnak 1877. évi junius 1-én és 1878. évi december 1-én történik meg és mindenkinek, ki ezen ritka és kedvező nyeremény alkalmat használni kivánjak, — ajánljuk ezen sorsjegyeknek gyors megvételét, minthogy már most is nehezen kaphatók és később csak tetemesebb magasabb aron, vagy ha tekintetbe vesszük ezen sorsjegyeknek általános megkedveltetését, talán éppen nem lesznek eladók.

Nyitrai és társa Bécs I. Kärnthnerstrasse 16., 18. (Eisernes Haus)

276. (6—4) Távirati cim: NYITRAI WIEN.

Hirdetmény.

Minthogy folyó évi **dec. hó 26.** estve a Dunán és mellék folyóin, a **gőzhajók menete végkép beszüntettetett;** ennek következtében f. év december **27**-től a 17-ik számu vonat közlekedése megszünt és ezen utóbb jelzett naptól kezdve, **naponkint 12 óra30 perckor délben** Mohácsróli indulással csak az 51-ik számu helyi vonat fog Pécsre közlekedni. — Mi is ezennel a t. c. közönségnek tudomására hozatik. 278. (3—3)

Pécsett, 1876. december 27-én. *A vasuti üzletvezetőség.*

Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót! Magyar felköszöntő (toaszt) könyv szerkesztették Wajdits József és Bátorfi Lajos. Második javitott és tetemesen bővitett kiad. A diszes keménykötésü könyvek ára 1 ft. 50 kr.

Rajta fiuk vigadjunk! Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitet kiadás 1 frt 80 kr., diszkötetésben 2 frt 80 kr.

Rajta fiuk vigadjunk! Magyar dalkönyv olcsó kiadása, kötve 96 kr. 259. (3—2)

Rajta leányok mullassunk! Mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ára az 500 lapra terjedő szinnyomatu boritékkal ellátott könynvek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásnak 2 frt. 60 kr.

Rajta párok táncoljunk! Lakatos Sándor tánckönyve diszes cimboritékkal. Keménykötésü mű ára 1 frt. 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutsher Dichtung Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban füzve 1 frt. 80 kr., elegans diszkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Wajdits József „Képes népnaptára“ 1877-ik évre, megjelent 30,000 példányban, kötve 50, füzve 40, kis kiadás 25 kr.

Postai rendelések a levél vétele után azonnal teljesittetnek. **Vajdits József,**
könyvkiadó Nagy-Kanizsán.

Titkos betegségek

és azok következményei — valamint a fejbőr-korpa is

a gyakorlati téren több mint 30 éven át szerzett tapasztalat nyomán — gyökeresen, gyorsan és a szokott életmód megváltoztatása nélkül gyógyittatnak. **Pécsett, deákutca 1. számu ház emeletében.** 173. (0—3)

Rendel naponta 11-től 1 óráig.

Levelekre gyorsan válaszoltatik.

Még eddig ismeretlen legujabb olasz hangszer a zenei tekintélyek által előnyösen elismert

OCA- **RINA**

a melyen bármely laikus is egynéhány órai gyakorlat után a legszebb darabokat játszhatja. A kiválóan melódikus és lágy hang az ocarinat a legkedveltebb salon-hangszerré teszi annál mesés olcsósága ara mindenkinek kedvező alkalmat nyujt, magának egy ilyen kellemes mulatsagot szerezhetni. — Az ocarina ara utasitással együtt:

egy I. oszt.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
ft. 1.—	ft. 1.50	ft. 2.—	ft. 2 50	ft. 340.	ft. 440.	ft. 540

a IV. és V. zongorakiséretre van hangolva. Az ocarina kapható az egyedüli raktárban 274 (5—6)

BLAU és **KANN**-nál Bécs, I. Babenbergerstrasse 1. szám.

Megrendelés utánvét mellett is elfogadtatik.

Ismét eladók nagy előnyökben részesülnek.

Farkas József,

bajai lakós eladja mohácsi házát, mely a fő utcában a vásártér közepétáján fekszik — igen jövedelmező két ház helyen van — igen jó feltételek alatt. — Bővebb tudositást nála Baján, kis mészárszék utcában saját házánál kaphatni — és az eladást is eszközölhetni. 1 (6—3)

VIRÁGOK

A FARSANGRA.

Tisztelettel alulirott ezennel tudomására hozza a t. c. közönségnek, hogy kertészeti telepén mindennemü

ültetvények, palánták, szövénymagvak és gyökerek

kaphatók a legutányosabb árakon. Egyszersmind bátorkodik figyelmeztetni, hogy a jelenlegi farsangi ivadra a legszebb s ritkán található virágokból kötött báli virágcsokrokat gyorsan és pontosan készit, kavagy azok nélkül. Báltermek diszitésére ajánlja végre csekben levő nagy választéku virágait.

Vidéki megrendeléseknek gyorsan és lelkiismeretesen tesz eleget

tisztelettel

Kött Ferenc miikertész

Pécsett, Apáczа utca, az apácak zárdája mellett.

KOSZORÚK

CSOKROK

Lakás bérbe adó. 4 szoba, 1 előszoba, 2 konyha, pinceze, padlás, istálló, kocsifészer, kert és az udvaron kút, tettyei vizzel sat. Josef uteza, 33. sz. Bövebben ugyanott. (2—2)

Tiltos tőbé köhögés

Az Egger-féle érdem éremmel kitüntetett különlegességek: u. m. az Egger-féle

mellcukorkák skatulyában használati utasitással 25, 50 kr. és 1 frtért.

Az Egger-féle mell-syrup üvegesében, használati utasitassal 60 kr. és 1 frtért. Ezen syrup biztos és kellemes gyógyszer mindennemü nátha köhögés, rekedtség, torokbajok és nyálkásodások ellen. A fentebb kitett árakért közvetlen nálam és minden magyarországi gyógyszertárban kapható. Ezeken kivül ajánlom legünomabb enkor-csemegéimet és thea-stifteményeimet. Az elősoroltak raktári készletben Pécsett is vannak Sipötz és Kunecz urak gyógyszertáraiban.

266 (10—6)

Nyomatott Taizs Mihálynál Pécsett 1877.